

Derek Prince

Dịch giả: David To

Xây Trên Vàng Đá

[nền tảng căn bản cho thành công, an ninh
và một đời sống đẹp lòng Đức Chúa Trời]

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Nguyên tác: **FOUNDED ON THE ROCK**

Bản quyền © 2007 Chức vụ Derek Prince Quốc tế

Được xuất bản bởi Mục vụ Derek Prince - Châu Á/Thái
Bình Dương

Hộp thư số 2029, Christ Church, New Zealand

admin@dpm.co.nz

Bản quyền đã được đăng ký.

ISBN 978-93-82910-04-6

Không phần nào của quyển sách này được sao chép hoặc truyền lại dưới bất kỳ hình thức nào hoặc bất kỳ phương tiện nào, điện tử hoặc máy móc, bao gồm bản photo, ghi âm, hoặc bằng các phương tiện lưu trữ thông tin và hệ thống phục hồi, mà không có văn bản cho phép từ nhà xuất bản.

Thiết kế Bìa: DPM- Châu Á/ Thái Bình Dương

Để nhận thêm những sự dạy dỗ chất lượng từ Kinh Thánh của Derek Prince, xin vui lòng truy cập trang web: www.dpmvietnam.org

<https://vi.dpmvietnam.org/> and <https://en.dpmvietnam.org>

XÂY TRÊN VĂNG ĐÁ

Kinh Thánh là một khuôn mẫu của một sự giảng dạy tốt và nó tuân theo các nguyên tắc giảng dạy khác nhau. Một điều đặc biệt là Kinh thánh bắt đầu dẫn mọi người từ lĩnh vực biết được đến lĩnh vực chưa biết được. Nó không bao giờ bắt đầu với cái chưa biết, nó bắt đầu với cái biết được và từ đó tiến tới cái chưa biết. Một trong những cách Kinh Thánh làm điều này là dùng những kinh nghiệm và hành động đơn giản, quen thuộc, hàng ngày và từ đó đem đến cho chúng ta những ứng dụng thuộc linh.

Có nhiều ví dụ khác nhau. Kinh Thánh nói về người nông dân gieo giống, về ngư phủ dùng lưới đánh cá hoặc một người lính với bộ giáp. Trong một bối cảnh hoàn toàn khác, nó nói về nàng dâu chuẩn bị cho đám cưới của mình. Đó chỉ là một vài ví dụ về nguyên tắc này.

Đời Sống Cơ-đốc nhân — Một Ngôi Nhà

Hoạt động cụ thể, quen thuộc mà tôi muốn tập trung nói đến là xây dựng một ngôi nhà. Hình ảnh này

về đời sống Cơ-độc nhân được dùng nhiều lần như bất kỳ hình ảnh nào khác trong Kinh Thánh.

Trước hết, chúng ta sẽ lần lượt xem thư tín của Giu-đe, lời khích lệ cho chúng ta là những tín hữu.

“Nhưng thưa anh em yêu dấu, hãy xây dựng chính mình trên nền đức tin rất thánh của anh em. Hãy cầu nguyện trong Đức Thánh Linh. Hãy giữ mình trong tình yêu thương của Đức Chúa Trời.”

Giu-đe 20–21

Phần Kinh Thánh ở đây nói rằng chúng ta phải xây dựng chính mình trên nền đức tin rất thánh của mình. Đó là một trong những cách mà ẩn dụ về ngôi nhà này đang được áp dụng. Chúng ta có trách nhiệm xây dựng chính mình.

Rồi trong Ê-phê-sô đoạn 2 có nói về một đền thờ thánh trong Chúa:

“Trong Ngài, cả ngôi nhà được kết hợp với nhau và trở thành một đền thờ thánh trong Chúa. Trong Ngài, anh em cũng được xây dựng chung vào nhà đó, để trở nên nơi ngự của Đức Chúa Trời trong Thánh Linh.”

Ê-phê-sô 2:21–22

Nói về cộng đồng Cơ-độc nhân, chúng ta sẽ xây dựng với nhau trong Đức Thánh Linh như một nơi để Đức Chúa Trời ngự. Sau đó, nói về Chúa Giê-xu như một hòn đá sống.

“Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị loài người loại ra, nhưng được Đức Chúa Trời chọn lựa và quý trọng. Anh em giống như những hòn đá sống, hãy để Ngài dùng để xây ngôi nhà thiêng liêng, và nhờ Đức Chúa Giê-xu Cơ Đốc mà làm chức tế lễ thánh, để dâng sinh tế thiêng liêng, đẹp lòng Đức Chúa Trời.”

I Phi-e-rơ 2:4-5

Nền tảng là Chúa Giê-xu

Tôi không phải là thợ xây, nhưng tôi biết nguyên tắc đó là: Trong bất kỳ ngôi nhà cố định nào, cho dù nó được xây bằng gạch hoặc đá, bê-tông hay gỗ thì điều quan trọng sống còn đó là nền móng. Kinh Thánh đề cập cụ thể về điều này, và nó là một vấn đề rất quan trọng đối với mỗi người chúng ta.

Nền móng đặt giới hạn cho ngôi nhà để nó có thể được xây dựng lên trên— cả về kích thước lẫn trọng lượng. Nền móng đặt ra các giới hạn, và điều này cũng đúng trong đời sống Cơ-đốc nhân. Bạn không thể xây dựng một đời sống Cơ-đốc thành công hơn nền móng mà bạn đã xây. Đây là vấn đề quan trọng: Nền móng của bạn là gì? Bạn đã đặt nền móng tốt chưa?

Chỉ có một nền móng tương xứng và vững chắc. Đó là thân vị của Chúa Giê-xu Christ. Phao-lô viết thư cho các Cơ-đốc nhân ở Cô-rinh-tô, ông dùng hai ẩn

dự. Ông dùng ản dụ về nông nghiệp nhưng sau đó tiếp tục dùng ản dụ về xây dựng.

“Vì chúng tôi là những người cùng làm việc cho Đức Chúa Trời; anh em là đồng ruộng của Đức Chúa Trời [đó là phép ản dụ nông nghiệp], là nhà của Đức Chúa Trời [đó là phép ản dụ về xây dựng]. Theo ân điển của Đức Chúa Trời đã ban cho tôi, tôi đã đặt nền như một thợ lành nghề, [tiếng Hy Lạp là “kiến trúc sư”] còn người khác thì xây cất lên trên. Nhưng mỗi người phải thận trọng về cách mình xây trên nền ấy. Vì, chẳng ai có thể đặt một nền móng khác ngoài nền đã được đặt, là Đức Chúa Giê-xu Cơ Đốc.”

I Cô-rinh-tô 3:9–11

Phao-lô nói chỉ có một nền tảng cho đời sống Cơ Đốc nhân và đó chính là Chúa Giê-xu. Bất cứ thứ gì không được xây dựng trên nền tảng đó thì sẽ không chịu được thử thách về thời gian và nghịch cảnh. Vì vậy, thật quan trọng đối với mỗi người chúng ta để quyết định cuộc sống của chúng ta được xây dựng trên điều gì. Chúng ta có thực sự được xây dựng trên nền là Chúa Giê-xu Christ hay không? Chúng ta có một mối quan hệ cá nhân và một sự hiểu biết cá nhân về Chúa Giê-xu chưa?

Việc đặt nền tảng trên Chúa Giê-xu là cực kỳ quan trọng, vì vậy tôi muốn dành thời gian để đề cập về cách mà chúng ta có thể thiết lập nền tảng này — nền tảng của Chúa Giê-xu — trong đời sống của chúng

ta. Tôi sẽ mời mỗi độc giả xét lại đời sống của chính mình – tình trạng thuộc linh và kinh nghiệm thuộc linh - và xét xem mối quan hệ của mình với nền tảng đã đúng đắn chưa.

Hãy bắt đầu trong Ma-thi-ơ 16 với một số sự giảng dạy cơ bản. Chúa Giê-xu đang nói chuyện với các môn đồ của Ngài:

Khi vào khu vực Sê-sa-rê Phi-líp, Đức Chúa Giê-xu hỏi các môn đồ rằng: “Theo lời người ta nói thì Con Người là ai?” Các môn đồ thưa: “Một số người thì nói là Giăng Báp-tít, một số khác nói là Ê-li, một số khác nữa thì cho là Giê-rê-mi hay là một trong các nhà tiên tri.” Ngài phán rằng: “Còn các con thì nói Ta là ai?” Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: “Thầy là Đấng Cơ Đốc, Con Đức Chúa Trời hằng sống.” Đức Chúa Giê-xu phán với người: “Hỡi Si-môn, con Giô-na: Phước cho con; vì không phải thịt và máu bày tỏ điều này cho con, mà là Cha Ta ở trên trời. Còn Ta, Ta bảo con rằng: Con là Phi-e-rơ, Ta sẽ xây dựng Hội Thánh Ta trên đá này, các cửa âm phủ không thắng được Hội đó.”

Ma-thi-ơ 16:13–18

Đây là một thời điểm quan trọng trong cuộc đời của Phi-e-rơ và trong toàn bộ lịch sử Cơ-đốc giáo. Chúa Giê-xu đã dùng cuộc gặp gỡ này với Phi-e-rơ để thiết lập cách thức mà chúng ta có thể đặt nền tảng trên chính Chúa Giê-xu Christ.

Người ta thường nghĩ rằng Phi-e-rơ là nền tảng của Hội Thánh. Tôi có thể nói thế này: nếu thật vậy thì ngôi nhà xây dựng lên trên ông ấy chắc rất lỏng lẻo— bởi vì sau này Chúa Giê-xu đã khiển trách Phi-e-rơ rằng: “*Hỡi Sa-tan, hãy lui ra đằng sau Ta!*” (Ma-thi-ơ 16:23). Sau đó, Phi-e-rơ chối Chúa ba lần (Giăng 18:15–17, 25–27). Ngay cả sau khi Chúa sống lại, Phao-lô đã khiển trách ông vì đã thỏa hiệp lẽ thật của phúc âm vì sợ những người Do thái đồng bào của ông. (Xin xem Ga-la-ti 2:11–16.) Tôi biết ơn Chúa vì Hội Thánh không xây dựng trên Phi-e-rơ — cũng không phải trên tôi!

Những điều thực sự nổi bật trong phân đoạn này, rất rõ ràng trong bản Kinh Thánh Tân Ước tiếng Hy Lạp (là phiên bản gốc mà chúng ta có) “Con là Phi-e-rơ, [*petros*], Ta sẽ xây dựng Hội Thánh Ta trên đá này [*petra*], các cửa âm phủ không thắng được Hội đó.” (Ma-thi-ơ 16:18). *Petros* trong tiếng Hy-lạp có nghĩa là một hòn đá hoặc nhiều nhất là một khối đá, không có gì lớn hơn thế. Thông thường, nó sẽ là loại đá mà mọi người sẽ nhặt lên để ném ai đó.

Mặt khác, *petra* có nghĩa là một tảng đá lờm chờm kéo dài từ tầng đá nền. Nó thường được sử dụng để mô tả một vách đá hoặc một cái gì đó ở quy mô đó. Điều quan trọng cần nhớ đó là nó là một phần của tầng đá nền. Tầng đá nền là gì? Nó là những gì Phi-e-rơ đã trải qua: sự nhận biết Chúa Giê-xu là ai; điều này chỉ được bày tỏ bởi Đức Thánh Linh. Không ai có thể biết Chúa Giê-xu thực sự là ai ngoại trừ Đức Chúa Cha, bởi Đức Thánh Linh đã bày tỏ chính Ngài cho người ấy.

Đây là *petra* - đó là nền tảng đức tin Cơ-đốc giáo mà chúng ta cần phải dựa vào. Đó là một cuộc gặp gỡ cá nhân và một sự mặc khải cá nhân của Chúa Giê-xu - không phải là Con của thợ mộc, không phải là một nhân vật lịch sử, mà là Đấng Tạo Hóa, là Con Đức Chúa Trời hằng sống. Đó là nơi chúng ta phải đến nếu chúng ta muốn xây dựng trên tảng đá đó. Kinh nghiệm mà Phi-e-rơ đã trải qua phải được song song với kinh nghiệm của chúng ta.

Tôi đã nói với mọi người nhiều lần rằng: “Bạn có thể gia nhập vào một giáo hội, bạn có thể đi lễ nhà thờ, hoặc bạn có thể cầu nguyện mà vẫn không được thay đổi. Nhưng nếu bạn thực sự gặp gỡ Chúa Giê-xu thì bạn sẽ thay đổi. Không ai gặp gỡ Chúa Giê-xu mà không thay đổi gì cả.” Mỗi người chúng ta cần phải tự hỏi: Tôi đã có cuộc gặp gỡ biến đổi cuộc đời, cuộc gặp gỡ cách cá nhân với Đức Chúa Giê-xu Christ chưa?

Gặp gỡ Chúa Giê-xu

Tôi muốn đề cập đến bốn giai đoạn kế tiếp mà Phi-e-rơ đã vượt qua trong cuộc gặp gỡ của ông với Chúa Giê-xu.

Trước hết là sự chạm trán. Chúa Giê-xu và Phi-e-rơ đối mặt với nhau. Không có người trung gian, không có thầy tế lễ, không có ai ở giữa họ. Đó là một cuộc đối mặt trực tiếp cá nhân với Chúa Giê-xu. Điều đó cũng nên là trải nghiệm của chúng ta. Chúa Giê-xu nói rằng: “Ta là cái cửa; nếu ai do Ta mà vào, thì sẽ được cứu rỗi. Họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ.” (Giăng 10:9). Chỉ có một cách duy nhất để bước vào vương

quốc của Đức Chúa Trời – đó là phải bước qua cánh cửa. Cánh cửa đó không phải là giáo hội; nó cũng không phải là giáo lý; mà đó là Chúa Giê-xu. “Ta là cái cửa.”

Thứ hai, sau sự chạm trán là sự mặc khải, một sự mặc khải được Chúa Cha ban cho qua Đức Thánh Linh. Chúa Giê-xu phán: “vì không phải thịt và máu bày tỏ điều này cho con, mà là Cha Ta ở trên trời.” (Ma-thi-ơ 16:17). Bạn không thể đạt tới điều đó bằng các giác quan tự nhiên của mình, phải có một sự mặc khải. Điều này rất cần thiết. Không ai có thể nhận biết Chúa Giê-xu là Đấng Hằng Sống, Con của Đức Chúa Trời mà không có một sự mặc khải cách cá nhân. Bạn có thể nghiên cứu thần học, bạn có thể đi đến một trường Kinh Thánh, thậm chí bạn có thể trở thành một mục sư. Nhưng nếu không có sự mặc khải cách cá nhân này của Chúa Giê-xu, bạn không thể nhận biết Ngài. Sự mặc khải chỉ đến từ Đức Chúa Cha qua Đức Con tức là Đức Chúa Giê-xu Christ.

Bạn đã có cuộc gặp gỡ cá nhân với Chúa Giê-xu chưa? Tôi thì có rồi. Hơn năm mươi năm trước đây, lúc nửa đêm tại phòng doanh trại quân đội trong Thế chiến II, tôi đã gặp gỡ Chúa Giê-xu. Tôi chưa hề biết về giáo lý, chưa có ngôn ngữ cơ-độc. Tôi thậm chí không thể nói rằng tôi đã được “cứu” hoặc “tái sinh”. Sau này tôi đã học được tất cả những điều đó. Nhưng tôi đã được thay đổi – được biến đổi hoàn toàn và vĩnh viễn. Trên thực tế là tôi chưa được trọn vẹn, tôi thú nhận rằng tôi vẫn chưa được trọn vẹn. Nhưng tôi đã được thay đổi để tốt hơn.

Giai đoạn thứ ba đó là: phải có một sự thừa nhận về những điều Đức Thánh Linh đã bày tỏ cho chúng ta. Chúng ta phải nói: “Vâng, tôi tin. Tôi nhận lãnh được rồi.” Chúng ta phải thực hiện một số đáp ứng. Nó không phải là chuyện tự động; nó đòi hỏi điều gì đó xảy ra trong chúng ta.

Và thứ tư, phải có một lời tuyên xưng công khai về đức tin của chúng ta trong Chúa Giê-xu. Đó là điều Chúa Giê-xu đã trích ra từ lời của Phi-e-rơ: “*Thầy là Đấng Cơ Đốc [Đấng Mê-si-a]*” (Ma-thi-ơ 16:16). Phi-e-rơ đã công bố cách công khai. Mọi người nói về “những tín hữu bí mật” và tôi thừa nhận rằng có những tín hữu bí mật, đặc biệt là ở những nước mà việc thừa nhận điều đó sẽ có thể dẫn đến mất mạng. Nhưng không ai có thể mãi mãi vẫn là một tín đồ bí mật cả vì Chúa Giê-xu nói rằng:

“Thế thì, hễ ai xưng nhận Ta trước mặt thiên hạ, Ta cũng sẽ xưng nhận người ấy trước mặt Cha Ta ở trên trời; còn ai chối bỏ Ta trước mặt thiên hạ, Ta cũng sẽ chối bỏ họ trước mặt Cha Ta ở trên trời.”

Ma-thi-ơ 10:32–33

Chúa Giê-xu theo phong cách riêng của Ngài không cho chúng ta ba sự lựa chọn, nhưng là hai sự lựa chọn. Chúng ta có quyền xưng nhận hoặc khước từ. Nếu chúng ta thất bại để xưng nhận trong một hoàn cảnh thích hợp, có nghĩa là chúng ta đã khước từ. Vì vậy, mỗi người trong chúng ta tại một nơi nào đó, chúng ta phải đi đến chỗ công khai đức tin của chúng

ta trong Chúa Giê-xu Christ. Đây là một thời điểm quan trọng đối với nhiều người.

Tôi phát hiện ra trong quân đội sau khi tôi đã trở thành một tín hữu rằng điều tốt nhất để làm là cho mọi người biết đức tin của bạn ngay cái khoảnh khắc mà bạn gặp họ. Sau đó, bạn không cần phải quay trở lại và nói: *“Tôi đã không thực sự nói với bạn từ lúc đầu, nhưng...”* Vì vậy, tôi đã làm một điều gì đó mỗi đêm trong phòng doanh trại, đó không chỉ là một hành động tôn giáo. Bất cứ nơi nào tôi ở, tôi đều quỳ gối xuống giường và cầu nguyện. Điều đó cho mọi người thấy loại người mà họ đang giao thiệp. Nó dễ dàng hơn nhiều theo cách đó. Tôi đã thấy nhiều Cơ-đốc nhân khác, những người nói dông dài nhưng không dám nói những gì họ tin và điều đó sẽ khó khăn hơn cho họ để quay trở lại sau đó và tuyên xưng đức tin của mình.

Tôi muốn đề nghị thực hành điều đó. Chúng ta không phải đứng trên một góc phố và rao giảng, chúng ta cũng không nhất thiết phải là một giáo viên mới làm điều đó được. Chúng ta có thể là những bà nội trợ hay những học sinh, nhưng dù chúng ta ở đâu, chúng ta cũng nên cho mọi người biết chúng ta tin vào Chúa Giê-xu, Ngài là Con của Đức Chúa Trời.

Hãy để tôi ôn lại bốn giai đoạn liên tiếp của cuộc gặp gỡ này, điều này rất căn bản. Đây là cách chúng ta đặt nền tảng trên Chúa Giê-xu trong đời sống của chúng ta một cách cá nhân.

Đầu tiên, có một cuộc chạm trán.

Thứ hai, có một mặc khải được Chúa Cha ban cho qua Đức Thánh Linh.

Thứ ba, sự thừa nhận.

Và thứ tư, công khai tuyên xưng.

Còn Ngày Hôm Nay Thì Sao?

Câu hỏi có thể nảy sinh: Đó có phải là một sự mặc khải có thể xảy ra ngày hôm nay không? Những người như bạn và tôi có thể nhận biết Chúa Giê-xu một cách thật sự và biết Ngài một cách cá nhân như Phi-e-rơ và các môn đồ khác đã trải nghiệm không?

Chúng ta cần thấy hai điều quan trọng. Trước hết, Chúa Giê-xu không bày tỏ cho Phi-e-rơ rằng Ngài là Con của người thợ mộc. Ông đã biết về Ngài theo cách đó một thời gian. Chúa Giê-xu đã bày tỏ cho Phi-e-rơ rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời hằng sống. Kinh Thánh nói trong Hê-bơ-rơ 13:8:

“Đức Chúa Giê-xu Cơ Đốc hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

Không có sự thay đổi nào trong Ngài; và sẽ không bao giờ có. Vì vậy, vấn đề không phải là ngôn ngữ, văn hóa hay trang phục, nhưng đó là về thân vị đời đời của Chúa Giê-xu. Đó là điều Phi-e-rơ đã gặp gỡ; có lẽ đó là lần đầu tiên trong cuộc đời ông. Phi-e-rơ thật sự có một sự mặc khải về Chúa Giê-xu là ai.

Thứ hai, sự mặc khải được ban cho qua Đức Thánh Linh. Kinh Thánh gọi Đức Thánh Linh là Thánh Linh

đời đời, Thánh Linh vĩnh cửu. Thời gian, thời trang, lịch sử, phong tục, ngôn ngữ — chúng không thể thay đổi Đức Thánh Linh.

Vì hai lý do đó, bạn và tôi có thể có nhận được sự mặc khải trực tiếp, sự mặc khải cách cá nhân về Chúa Giê-xu, giống như Phi-e-rơ vậy. Trước hết, bởi vì: “Chúa Giê-xu là Con của Đức Chúa Trời hằng sống” được bày tỏ; và thứ hai, bởi vì Thánh Linh đời đời bày tỏ Ngài.

Xây Dựng Trên Nền Tảng

Bây giờ chúng ta đến với vấn đề thực tế quan trọng tiếp theo: nếu chúng ta đặt nền móng xong, chúng ta sẽ tiến hành xây dựng như thế nào đây? Bạn hãy nhớ rằng những ẩn dụ mà chúng ta trích dẫn ở phần đầu của cuốn sách này đều nói về xây dựng. Vì vậy, vấn đề cực kỳ quan trọng và thực tế tiếp theo là làm thế nào để xây dựng trên nền tảng.

Về điều này, tôi muốn chúng ta cùng xem dụ ngôn nổi tiếng của Chúa Giê-xu — một dụ ngôn về người khôn ngoan và kẻ dại dột. Mỗi người trong số họ đều xây một ngôi nhà, nhưng họ xây nó theo những cách khác nhau.

“Vậy, ai nghe lời Ta và làm theo, thì giống như một người khôn ngoan, xây nhà mình trên vàng đá. Dù có mưa tuôn xuống, lũ lụt tràn đến, gió xô mạnh, nhà ấy vẫn đứng vững, vì đã được xây trên vàng đá. Còn ai nghe lời Ta, nhưng không làm theo, thì giống như

người đại dột, xây nhà trên cát. Khi mưa tuôn xuống, lũ lụt tràn đến, gió xô mạnh thì nhà ấy sẽ sập, thiệt hại nặng nề.”

Ma-thi-ơ 7:24–27

Trước hết, điều quan trọng là phải thấy rằng mỗi ngôi nhà đều phải chịu cùng một thử nghiệm. Không có ngôi nhà nào mà không được thử nghiệm cả. Cùng một cơn bão đã đổ lên ngôi nhà này lẫn nhà kia. Đời sống Cơ-đốc nhân không phải là một đời sống không hề có bão tố nào. Chúng ta sẽ phải trải qua bão tố. Đức Chúa Trời chưa bao giờ bảo đảm rằng chúng ta sẽ không trải qua bão tố cả. Thực ra, Phao-lô và Ba-na-ba đã nói với Hội Thánh ban đầu rằng: “Chúng ta phải trải qua nhiều nỗi gian lao mới vào được vương quốc Đức Chúa Trời.” (Công-vụ 14:22). Nếu chúng ta đang đi trên một con đường mà không có sự hoạn nạn nào; thì cần phải đặt ra câu hỏi liệu con đường đó có dẫn chúng ta đến vương quốc của Đức Chúa Trời không, bởi vì đó là điều Phao-lô đã nói.

Điều đó không nằm trong phạm vi của sứ điệp này để giải thích tại sao chúng ta phải trải qua những hoạn nạn nhưng hãy tin tôi, Đức Chúa Trời có một mục đích trong đó. Nếu có ai đó đang trải qua hoạn nạn bây giờ thì đừng bỏ cuộc. Đức Chúa Trời sẽ đem bạn qua khỏi và bạn sẽ thấy rằng cuối cùng Ngài đã đối xử tốt với bạn và dạy bạn biết những điều mà bạn không thể học được theo bất cứ cách nào khác. Tôi biết điều đó từ kinh nghiệm cá nhân của mình.

Người khôn ngoan xây dựng nhà mình theo hai cách: bằng cách nghe và làm theo Lời Chúa Giê-xu, Lời Kinh Thánh. Chúng ta có thể xây dựng trên nền tảng như thế nào? Cũng tương tự như vậy: bằng cách nghe những gì Kinh Thánh nói và làm theo. Chúng ta không chỉ nghe mà thôi, bởi vì Kinh Thánh không có lời hứa dành cho những người chỉ nghe mà thôi, nhưng chỉ cho người nghe và người làm theo. Điều đó là sự thực. Điều đó áp dụng cho cả sự dạy dỗ của Kinh Thánh lẫn sự dạy dỗ của Chúa Giê-xu trong đời sống của chúng ta. Chúng ta sẽ thấy khi chúng ta tiếp tục trong điều này rằng Đức Chúa Trời sẽ liên tục mở ra những lĩnh vực mới mà chúng ta cần áp dụng lẽ thật.

Hiện giờ tôi đã là một Cơ-đốc nhân hơn 50 năm, nhưng Đức Chúa Trời liên tục cho tôi thấy những cách thức mới để áp dụng Lời Ngài - những lĩnh vực mới trong cuộc đời tôi mà tôi cần phải áp dụng Lời Chúa. Ngôi nhà của tôi chưa hoàn chỉnh; nó vẫn đang được xây dựng. Nhưng tôi tạ ơn Chúa vì nó đã vượt qua một số cơn bão.

Đào sâu

Một dụ ngôn khác của Chúa Giê-xu cũng tương tự, nhưng có một sự bổ sung quan trọng. Chúa Giê-xu nói:

“Sao các con gọi Ta: ‘Chúa, Chúa!’ mà không làm theo lời Ta phán?”

Lu-ca 6:46

Đó là một câu hỏi quan trọng. Thật là vô ích khi gọi Chúa Giê-xu là “Chúa” mà bạn lại không vâng lời Ngài, bởi vì chính danh hiệu đó là để vâng lời. Chúa Giê-xu muốn chúng ta hãy cẩn thận; đừng chỉ xưng nhận bằng miệng lưỡi mà sự xưng nhận đó lại không ảnh hưởng đến lối sống của chúng ta. Ngài tiếp tục:

“Ta sẽ chỉ cho các con biết người nào đến với Ta, nghe lời Ta, và làm theo, thì giống như ai. Người ấy giống như một người kia xây nhà, đào xuống thật sâu và đặt nền trên vàng đá. Khi nước lụt dâng lên, dòng nước chảy xiết xô vào nhà ấy, cũng không lay động được, vì nhà đã xây chắc chắn. Nhưng ai nghe lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia xây nhà trên đất không có nền móng. Khi dòng nước chảy xiết xô vào, nhà ấy liền bị sụp và thiệt hại nặng nề.” ”

Câu 47–49

Có một chi tiết quan trọng được thêm vào trong sách Lu-ca mà không có trong sách Ma-thi-ơ. Tôi tự hỏi có bao nhiêu người nhận ra nó? Chi tiết đó nói rằng người nào muốn xây trên vàng đá thì phải đào thật sâu. Người ấy phải lấy đi rất nhiều thứ cản trở trước khi có thể xây dựng trên nền đá.

Điều đó cũng đúng với nhiều người trong chúng ta. Đối với hầu hết chúng ta, những người lớn lên trong một nền văn hóa Cơ-đốc giáo, có rất nhiều trở ngại và sự tác động mà chúng ta phải loại bỏ khỏi đường đi trước khi chúng ta vươn đến tảng đá nền. Những người đã lớn lên trong một nền văn hóa hoàn

toàn phi Cơ-đốc cũng sẽ phải loại bỏ nhiều thứ, nhưng họ sẽ làm theo cách khác. Tôi muốn đề cập đến năm sự trở ngại mà chúng ta cần phải vứt bỏ.

Truyền thống

Nào, không phải mọi truyền thống đều xấu. Một số truyền thống là tốt. Chúng ta không muốn vứt bỏ mọi truyền thống. Tuy nhiên, Chúa Giê-xu phán với dân chúng khi Ngài còn trên đất rằng: “Nhu vậy, vì có truyền thống của mình, các ngươi đã loại bỏ lời Đức Chúa Trời.” (Ma-thi-ơ 15:6) Ngay cả khi chúng ta tin vào truyền thống và hành động theo truyền thống, thì điều đó có nghĩa là những truyền thống đó phù hợp với Kinh Thánh. Theo quan sát của tôi, Chúa Giê-xu cũng sẽ nói chính xác điều tương tự cho những người Do Thái ngày hôm nay. “Nhu vậy, vì có truyền thống của mình, các ngươi đã loại bỏ lời Đức Chúa Trời.” Nhưng chúng ta đừng chỉ nhìn vào những người Do Thái. Điều này cũng đúng với những người có nguồn gốc Cơ-đốc giáo. Chúng ta có những truyền thống kế thừa, cách thức hành động, những điều chúng ta làm, những lời chúng ta nói, không nhất thiết phù hợp với Kinh Thánh. Vì vậy, chúng ta phải rất cẩn thận để xem xét điều này.

Định kiến

Trở ngại thứ hai mà chúng ta cần phải loại bỏ đó là định kiến. Thực ra không có ai mà không có định kiến, không lúc này thì lúc khác. Có rất nhiều loại định kiến, chẳng hạn như định kiến về chủng tộc. Thật đáng

tiếc, thế giới ngày hôm nay chứa đầy những định kiến chủng tộc. Chẳng hạn ở các quốc gia như Nam Phi, nơi có nhiều định kiến chủng tộc đã loại bỏ một số người nhất định ra khỏi Hội Thánh (nơi đã có sự thay đổi tuyệt vời, tôi thêm điều này vào). Một ý nghĩ thật khủng khiếp! Nhưng đó không phải là lãnh vực duy nhất mà có định kiến chủng tộc. Hoa Kỳ cũng có rất nhiều định kiến về chủng tộc và ngày nay ở nhiều nơi khác vẫn còn định kiến chủng tộc.

Tôi đến từ nước Anh nên tôi biết người Anh cũng có những định kiến của họ. Tôi lớn lên với nhiều người trong số họ. Tôi phải đào sâu để loại bỏ chúng. Nguồn gốc của gia đình tôi đến từ Ấn Độ. Tất cả những tổ tiên của tôi đều phục vụ cho những người Anh ở Ấn Độ. Tôi nhớ rằng lúc mình còn là một cậu bé khoảng mười hai tuổi, tôi nói một cách ngây ngô trong lúc ăn trưa rằng: “Tôi không hiểu tại sao mình không thể mời một người Ấn Độ ăn chung.” Phản ứng của gia đình tôi thật đáng sợ. Tôi nghĩ: *Vậy lý do cho điều này là gì?* Vâng, sau này tôi nhận ra đó là định kiến. Tin tôi đi, bất kể nguồn gốc chủng tộc của bạn là gì, thì cũng có rất ít người được tự do khỏi những định kiến về chủng tộc.

Có định kiến về hệ phái. Hầu hết chúng ta phản ứng theo cách hơi tiêu cực đối với một số hệ phái. Người vợ đầu tiên của tôi, Lydia, người đã về với Chúa, là người Đan Mạch. Bà ấy lớn lên trong Hội Thánh Lutheran Đan Mạch và sau đó bà đã một làm điều mà họ cho là kinh khủng. Khi bà ấy đến với Chúa, bà đã chịu phép báp-têm – Người Đan mạch

gọi bà là “kẻ chịu báp-têm lần thứ hai.” Vì có đó bà đã bị nhiều chống đối nên dù là một giáo viên trong hệ thống trường công lập của Đan Mạch, bà thực sự phải đến trước Quốc hội để nhờ họ giúp xác minh để được tiếp tục làm giáo viên trong trường. Lydia đã liên tục có định kiến hệ phái với Hội Thánh Lutheran đến cuối đời mình. Tôi không biện minh cho điều đó; Tôi tin rằng đó là một điểm yếu trong bà ấy.

Khi tôi nghe về những người thuộc về một hệ phái nào đó, tôi có thái độ chống lại họ dù chưa bao giờ gặp họ. Tôi nghĩ, *A, họ sẽ như thế, và đây là chỗ họ đã sai và cứ như thế.* Kinh nghiệm đã dạy tôi, nếu có thể, tôi không nên đánh giá một người cho đến khi tôi gặp họ. Tôi đã gặp những người có nguồn gốc hệ phái mà tôi cho là “sai lầm”, hóa ra là những người “chân chính” nhất mà tôi biết được. Và một số người đến từ nguồn gốc hệ phái được cho là “đúng đắn” thì hóa ra là những người sống sai lầm. Vì vậy, chúng ta không nên đưa ra định kiến hệ phái.

Kể đến là định kiến xã hội. Một lần nữa, tôi là một ví dụ trường hợp được nuôi dưỡng trong định kiến xã hội, nhưng tôi thậm chí không nhận thức được điều đó. Tôi không biết phần còn lại của thế giới đang sống như thế nào. Tôi được học ở Anh tại Eton và sau đó tại Đại học Cambridge. Sau đó, tôi nhập ngũ vào quân đội Anh và tôi nhập bọn với tất cả những người mà tôi chưa bao giờ quen biết. Tôi bắt đầu nhận ra kiến thức giới hạn của mình, tôi chỉ biết về người Anh của mình mà thôi. Tôi cảm ơn Chúa vì kinh nghiệm đó, năm năm rưỡi trong quân đội Anh; nó đã làm sạch

tôi rất nhiều về định kiến xã hội. Được sinh ra từ một gia đình cán bộ, tôi đã ở cấp độ đó, và khi tôi hạ mình xuống tôi lại học được nhiều điều. Khi bạn nhìn thấy những người từ cùng một cấp độ, họ trông giống bạn. Nhưng khi bạn nhìn thấy người thuộc cấp độ thấp hơn, họ trông khác hẳn. Tôi phải luôn cố gắng nhảy bèn với điều này, với sự giúp đỡ của Chúa.

Ngoài ra còn có định kiến cá nhân. Một số người không thích những người có tiếng nói lớn. Một số người không thích những người có mái tóc đỏ. Có tất cả đều là những định kiến ngớ ngẩn, cá nhân mà hầu hết chúng ta đều có. Tôi có định kiến chống lại những người ăn nhiều táo. Tôi thực sự chống lại nó, nhưng đôi khi định kiến vẫn là định kiến .

Thành kiến

Trở ngại thứ ba cần dẹp bỏ là những thành kiến. Ví dụ, một số người có một cái nhìn hoàn toàn sai lầm về Chúa Giê-xu: Chúa Giê-xu dịu dàng, hiền lành, xuất hiện vào mỗi bữa tiệc Giáng sinh. Đó không phải là Chúa Giê-xu thật. Ngài khác hoàn toàn, rất gây sốc và ngoài mọi định kiến và thành kiến của chúng ta.

Có nhiều cách khác mà chúng ta có thể có thành kiến. Ví dụ, thành kiến về đời sống Cơ-đốc nhân. Từ nhỏ, tôi đã luôn tự nhủ rằng, *Nếu tôi trở thành một Cơ-đốc nhân, điều đó có nghĩa là đau khổ trong suốt phần đời còn lại của mình.* Giống như Pat Boone, tôi nghĩ, *Thiên đàng không đáng giá 70 năm đau khổ trên đất!* vì vậy tôi hoàn toàn loại bỏ khả năng trở thành một Cơ-đốc nhân - cho đến khi tôi gặp gỡ Chúa Giê-xu.

Vô tín

Một trở ngại thứ tư - và điều này rất nguy hiểm - vô tín. Thịnh thoảng trước khi tôi giảng dạy tôi sẽ bắt đầu bằng cách giúp mọi người khước từ sự vô tín, bởi vì nhiều người trong chúng ta vẫn bị xâm chiếm bởi sự vô tín trong nhiều lĩnh vực khác nhau. Tâm trí chúng ta không thực sự cởi mở với đức tin.

Sự nổi loạn

Cuối cùng, và tôi nghĩ điều quan trọng nhất, là nổi loạn. Chúng ta có thể nói, “Tôi không phải là một kẻ nổi loạn.” Ô, vâng, có đấy! Và nếu chúng ta chưa khám phá ra, chúng ta sẽ tiếp tục là một tên nổi loạn. Mỗi hậu duệ của A-đam đều được sinh ra với bản chất nổi loạn bên trong. Chúng ta phải nhận ra sự nổi loạn và xử lý nó. Đức Chúa Trời chỉ có một phương thuốc cho kẻ nổi loạn — và đó là hành hình nó! Đức Chúa Trời không gửi kẻ nổi loạn đến nhà thờ; Ngài không dạy hấn Quy tắc vàng; và Ngài không bảo hấn ghi nhớ Kinh thánh. Chúa phải xử tử kẻ ấy! Nhưng lòng thương xót của Đức Chúa Trời đã bày tỏ, việc xử tử ấy diễn ra gần hai nghìn năm trước khi Chúa Giê-xu chết trên thập tự giá. “Con người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh với Ngài” (Rô-ma 6:6). Chúng ta phải đến chỗ mà chúng ta nhận ra rằng có sự nổi loạn bên trong chúng ta và sẵn lòng để hành hình nó.

Lời Đức Chúa Trời

Bây giờ tôi đến với Kinh Thánh bởi vì điều này cũng quan trọng như bất cứ điều gì khác trong đời sống Cơ-đốc nhân. Thái độ của chúng ta đối với Kinh Thánh là gì? Nó có giống như thái độ của Chúa Giê-xu không? Tôi muốn trưng dẫn một phân đoạn của phúc âm Giăng. Chúa Giê-xu phán:

“Nếu luật pháp gọi những người nhận được lời của Đức Chúa Trời là thần, và lời Kinh Thánh không thể hủy bỏ được...”

Giăng 10:35

Đây là một câu rất quan trọng bởi vì trong đó Chúa Giê-xu sử dụng hai danh hiệu chính cho Kinh Thánh: “Lời của Đức Chúa Trời” và “Lời Kinh thánh.” Khi Ngài gọi Kinh thánh là “Lời của Đức Chúa Trời”, điều đó có nghĩa là nó xuất phát từ Đức Chúa Trời, không phải từ con người. Nó có thể qua kênh dẫn là con người, nhưng nó là lời đến từ Đức Chúa Trời.

Cụm từ “Kinh thánh” là một cụm từ hạn chế. Nó có nghĩa là những lời đã được ký thuật lại bằng văn bản. Đức Chúa Trời đã nói nhiều điều nhưng không được ký thuật lại bằng văn bản. Nhưng bởi sự tể trị của Chúa, Kinh Thánh chứa đựng những điều Đức Chúa Trời đã phán mà Ngài thấy cần phải được ký thuật lại bằng văn bản. Đó là Kinh thánh — đó là những gì đã được ghi chép lại.

Liên quan đến điều đó, Chúa Giê-xu đã đưa ra một câu nói đơn giản, rõ ràng: “Kinh Thánh không thể bị hủy bỏ.” Chúng ta có thể tranh luận bao nhiêu

tùy thích về sự thần cảm của Kinh Thánh hay thẩm quyền của Kinh Thánh, nhưng Chúa Giê-xu đã khẳng định: Kinh Thánh không thể bị hủy bỏ. Kinh thánh có thẩm quyền tuyệt đối. Kinh thánh sẽ hoàn toàn được ứng nghiệm. Tất cả mọi điều trong Kinh thánh sẽ xảy ra một cách chính xác. Chúng ta có thể chống lại và phủ nhận Kinh thánh, nhưng chúng ta không thể hủy bỏ được Kinh Thánh. Trong thực tế, nếu chúng ta phủ nhận Kinh Thánh, cuối cùng Kinh thánh sẽ làm chúng ta tan vỡ. Kinh Thánh không thể bị hủy bỏ.

Có một loại nghiên cứu được gọi là “phê bình cấp cao”, môn học này nhằm công kích Kinh Thánh về tất cả những tưởng tượng vô lý và kết thúc bằng cách làm cho Kinh thánh trở thành một cuốn sách hoàn toàn không hiệu quả. Nếu có một điều mà ma quỷ muốn làm trong đời sống của chúng ta, thì đó là làm suy yếu đức tin của chúng ta về thẩm quyền và tính chính xác của Kinh Thánh. Nhưng, nếu chúng ta giống như Chúa Giê-xu, chúng ta chỉ cần nói, “Kinh Thánh không thể hủy bỏ được.”

Chúa Giê-xu là Lời

Không chỉ Kinh Thánh Lời của Đức Chúa Trời, nhưng chính Chúa Giê-xu cũng là Lời của Đức Chúa Trời. Điều này được nói đến hai lần trong phúc âm Giảng:

“Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở với Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.”

Giăng 1:1

“Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, cư ngụ giữa chúng ta, đầy ân điển và chân lý. Chúng ta đã chiêm ngưỡng vinh quang Ngài, là vinh quang của Con Một đến từ nơi Cha.”

Giăng 1:14

Điều đó nói đến Chúa Giê-xu. Ngài đã là Ngôi Lời, Ngài hiện là Ngôi Lời. Khi Chúa Giê-xu giáng sinh, Ngôi Lời đã trở nên xác thể. Nhưng Ngài luôn là Ngôi Lời. Ngài là Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời đời đời.

Khi Ngài trở lại, Ngài trở lại như thế nào? Danh của Ngài sẽ là gì? Đây là hình ảnh của Chúa Giê-xu đến từ trên trời vinh quang để thiết lập vương quốc của Ngài trên đất.

“Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và kìa, có một con ngựa trắng! Đấng cưỡi ngựa có tên là Thành Tín và Chân Thật; Ngài phán xét và chiến đấu trong sự công chính. Mắt Ngài như ngọn lửa, trên đầu Ngài có nhiều mào triều thiên; trên Ngài có đề một danh mà ngoài Ngài không ai biết được. Ngài mặc áo đã được nhúng trong máu. Danh Ngài được gọi là Lời Đức Chúa Trời.”

Khải huyền 19:11-13

Điều này thật sự đáng chú ý theo nghĩa là khi Ngài đến lần đầu tiên Ngài đã là Ngôi Lời, và khi Ngài trở lại Ngài sẽ là Ngôi Lời. Ngài luôn là Ngôi Lời, vẫn là Ngôi Lời và sẽ là Ngôi Lời.

Điều đó chỉ ra một số điểm rất quan trọng. Có sự đồng thuận hoàn toàn giữa Chúa Giê-xu và Kinh Thánh. Thái độ của chúng ta đối với Kinh Thánh cũng là thái độ của chúng ta đối với Chúa Giê-xu. Chúng ta không thể tin vào Chúa Giê-xu mà không tin Kinh Thánh. Chúng ta có thể chấp nhận được thực tế đó không? Chúa Giê-xu là Lời Đức Chúa Trời — Ngài là Ngôi Lời trở nên xác thể. Kinh Thánh là Lời thành văn của Đức Chúa Trời. Thái độ của chúng ta đối với Kinh Thánh phải giống như thái độ của chúng ta đối với Chúa Giê-xu. Có sự đồng thuận hoàn toàn giữa hai bên.

Năm Lẽ Thật Quan Trọng

Bây giờ tôi muốn xem xét năm lẽ thật quan trọng về Lời Đức Chúa Trời và mối liên hệ của chúng ta với Lời Chúa, được ký thuật trong Phúc âm Giăng, chỉ trong ba câu. Chúa Giê-xu, theo một ý nghĩa nào đó, đang trong buổi chia tay với các môn đồ của Ngài. Ngài cảnh báo họ rằng Ngài sắp rời khỏi họ và họ sẽ bị bỏ lại trong một thời điểm. Đó là một thời điểm rất đau thương cho các môn đồ; họ bị choáng ngợp với sự mặc khải này. Nhưng ở giữa sự kiện đó, Chúa Giê-xu ban cho họ một sự mặc khải kỳ diệu về ý nghĩa của Kinh Thánh đối với chúng ta với tư cách là những tín hữu. Ngài phán:

“Không bao lâu, thế gian sẽ chẳng còn thấy Ta nữa, nhưng các con sẽ thấy Ta. Vì Ta sống, thì các con cũng sẽ sống.”

Giăng 14:19

Chúa Giê-xu đã tạo ra một sự phân biệt giữa thế gian - những người không thừa nhận Chúa Giê-xu - và các môn đồ của Ngài. Ngài nói rằng thế gian sẽ không thấy Ngài nhưng các môn đồ sẽ thấy.

Rồi Giu-đa hỏi Ngài một câu hỏi rất hợp lý:

“Giu-đa, không phải là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, thưa rằng: “Thưa Chúa, vì sao Chúa sẽ bày tỏ chính mình cho chúng con mà không bày tỏ cho thế gian?”

Câu 22

Câu trả lời mà Chúa Giê-xu đưa ra chứa đầy những lẽ thật quan trọng.

Đức Chúa Giê-xu đáp: “Nếu ai yêu mến Ta, thì sẽ vâng giữ lời Ta, Cha Ta sẽ yêu thương người, Chúa Ta sẽ đến cùng người, và ở với người.

Câu 23

Tôi muốn đưa ra năm sự kiện cực kỳ quan trọng trong câu trả lời của Chúa Giê-xu. Trước hết, Chúa Giê-xu phán rằng Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài cho các môn đồ của Ngài, chứ không phải cho thế gian. Dấu hiệu phân biệt giữa các môn đồ và thế gian là gì? Câu trả lời là vâng giữ Lời Đức Chúa Trời. Các môn đồ chân chính vâng giữ Lời của Chúa Giê-xu. Họ không khác thế gian vì có tên tuổi của hệ phái của họ; nhưng qua cách họ liên hệ với Lời Chúa. Đó là những gì giúp ích cho chúng ta, hoặc ngăn trở chúng ta, trong việc trở nên những môn đồ chân chính. Đó là mối quan hệ

của chúng ta với Lời Đức Chúa Trời. Vâng giữ Lời Chúa khiến các môn đồ khác biệt với thế gian.

Trong mỗi hội chúng, mỗi một người trong chúng ta đều thuộc một hoặc hai loại: Nếu chúng ta là môn đồ, chúng ta vâng giữ Lời Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta không vâng giữ Lời Đức Chúa Trời, thì chúng ta thuộc về thế gian - thế gian không thuộc dưới quyền cai trị của Chúa Giê-xu.

Lẽ thật thứ hai là, Chúa Giê-xu phán, “Nếu ai yêu mến Ta, thì vâng giữ lời Ta.” Vì vậy, vâng giữ Lời Đức Chúa Trời là thử nghiệm cao nhất về tình yêu của các môn đồ đối với Đức Chúa Trời. Tình yêu là động lực cho sự vâng phục.

Điều rất quan trọng là phải hiểu rằng, trong cương vị là các tín hữu, chúng ta không được thúc đẩy bởi sợ hãi; chúng ta được thúc đẩy bởi tình yêu. Theo một nghĩa nào đó, Luật Pháp sử dụng động lực của sợ hãi: “Nếu người làm điều này, người sẽ bị trừng phạt.” Nhưng điều đó không hiệu quả. Tôi đã nuôi dạy nhiều trẻ con. Tôi phát hiện ra rằng trong khi bọn trẻ dưới sự kiểm soát của bạn với tư cách là cha mẹ, bạn có thể sử dụng sợ hãi - nhưng một khi chúng rời khỏi bạn, nếu chúng được thúc đẩy bởi sợ hãi, chúng sẽ thay đổi theo chiều hướng xấu hơn. Động lực duy nhất giúp chúng trung thành và trung tín là tình yêu. Đức Chúa Trời và Chúa Giê-xu đã khôn ngoan đủ để không xây dựng trên sợ hãi nhưng trên tình yêu. Vâng giữ Lời Chúa là thử nghiệm cao nhất về tình yêu của các môn đồ đối với Đức Chúa Trời. Tình yêu là động lực cho sự vâng phục.

Rồi Chúa Giê-xu phán: “Nếu ai yêu mến Ta, thì vâng giữ lời Ta, và Cha ta sẽ yêu mến người.” Đó là một lẽ thật tuyệt vời khác. Vâng giữ Lời Chúa là điều khiến Đức Chúa Trời yêu mến chúng ta bằng một tình yêu đặc biệt. Đức Chúa Trời yêu cả thế giới theo một cách nào đó. Nhưng Đức Chúa Trời có một mức độ rất khác và một loại tình yêu khác dành cho các môn đồ chân chính của Chúa Giê-xu, cho những người vâng giữ Lời Ngài.

Quay lại câu hỏi mà Giu-đa hỏi, “*vì sao Chúa sẽ bày tỏ chính mình cho chúng con mà không bày tỏ cho thế gian?*” Chúng ta thấy câu trả lời của Chúa Giê-xu là: “Nếu ai yêu mến Ta, thì vâng giữ lời Ta.” Vậy, Chúa Giê-xu bày tỏ chính Ngài với chúng ta như thế nào? Qua Lời. Chính nhờ việc vâng giữ Lời mà chúng ta học biết nhiều hơn về Chúa Giê-xu. Có lẽ chúng ta có thể có một số kinh nghiệm thiêng liêng tuyệt vời – được đưa lên tầng trời thứ ba hay đại loại như vậy. Nhưng điều đó không xảy ra với hầu hết mọi người và nó không phải là cách cơ bản mà Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài và Chúa Giê-xu bày tỏ chính Ngài. Nhưng đó là thông qua việc vâng giữ Lời Đức Chúa Trời.

Cuối cùng, và đây là một tuyên bố tuyệt vời: “Nếu ai yêu mến Ta, thì sẽ vâng giữ lời Ta, Cha Ta sẽ yêu thương người, Chúng ta sẽ đến với người và làm nên một nơi để ở với người...” Chỉ có một vài chỗ trong Kinh Thánh nơi đại từ số nhiều được sử dụng để nói về Đức Chúa Trời, nhưng đây là một trong số đó. Chúa Giê-xu nói Chúng Ta - Cha và Ta sẽ đến với người và làm nên một nơi để ở với người. Đó là một tuyên bố

ngoạn mục, một sự mặc khải tuyệt vời mà Đức Chúa Trời Cha và Đức Chúa Trời Con muốn đến và lập nơi ở của Ngài với chúng ta. Chúa muốn biến chúng ta thành nơi ở riêng của Ngài. Nhưng điều đó sẽ xảy ra như thế nào? Qua Lời. Nếu chúng ta không yêu mến Lời Chúa, không vâng phục Lời Chúa, thì Đức Chúa Trời sẽ không lập nơi ở của Ngài với chúng ta.

Hãy để tôi nói điều này trước khi kết thúc, và đó là một suy nghĩ rất thiêng liêng: Chúng ta không yêu mến Đức Chúa Trời nhiều hơn là chúng ta yêu mến Lời Ngài. Vì vậy, nếu chúng ta muốn biết chúng ta thực sự yêu mến Đức Chúa Trời đến mức nào, và chỗ đứng của Đức Chúa Trời trong đời sống của chúng ta, thì chúng ta có thể nhận ra. Đó không phải là điều chúng ta cần suy đoán. Chỉ cần tự hỏi chính mình những câu hỏi sau: Tôi yêu mến Kinh Thánh bao nhiêu? Kinh Thánh có chỗ đứng như thế nào trong đời sống tôi? Bởi vì đó chính là mức độ yêu mến Đức Chúa Trời và đó là vị trí mà Đức Chúa Trời có được trong đời sống bạn.

Hãy để tôi tóm tắt năm khẳng định về Kinh Thánh vì chúng rất quan trọng. Có nhiều tín hữu đang ở trong một tình trạng không rõ ràng, họ không thực sự biết ánh sáng là gì và bóng tối là gì. Họ mong muốn và hy vọng, nhưng không thực sự chắc chắn. Đó là bởi vì họ đã không để Lời Đức Chúa Trời có một chỗ xứng đáng trong đời sống họ.

1. Vâng giữ Lời Đức Chúa Trời là dấu hiệu phân biệt giữa các môn đồ chân thật và thế gian.
2. Vâng giữ Lời Chúa là thử nghiệm cao nhất về

tình yêu của các môn đồ đối với Đức Chúa Trời. Tình yêu là động lực của chúng ta cho sự vâng phục, không phải sợ hãi.

3. Vâng giữ Lời Đức Chúa Trời là điều khiến cho tình yêu cao thượng của Đức Chúa Trời được bày tỏ cho các môn đồ. Đức Chúa Trời yêu thương các môn đồ theo một cách đặc biệt. Ngài yêu cả thế gian, nhưng Ngài có một tình yêu đặc biệt dành cho các môn đồ. Những người mà Ngài yêu mến như những môn đồ là những người vâng giữ Lời Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta muốn thực sự đặc biệt trong mắt Đức Chúa Trời, thì chúng ta phải vâng giữ Lời Ngài.
4. Qua việc vâng giữ Lời Đức Chúa Trời, Đấng Christ bày tỏ chính Ngài cho chúng ta. Câu hỏi đặt ra là, *“vì sao Chúa sẽ bày tỏ chính mình cho chúng con mà không bày tỏ cho thế gian?”* Chúa Giê-xu trả lời, *“Nếu con yêu mến ta, thì con sẽ vâng giữ Lời ta. Đó là cách Ta sẽ bày tỏ chính mình Ta.”*
5. Cuối cùng, qua Lời Đức Chúa Trời, Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con sẽ đến với nhau cùng làm nơi ở giữa chúng ta. Đó là một ý nghĩ tuyệt vời. Đức Chúa Trời Cha và Đức Chúa Trời Con muốn làm một nơi ở để ở với chúng ta. Nhưng Chúa chỉ làm điều đó khi chúng ta vâng giữ Lời Ngài.

Cha Thiên Thượng, cảm ơn vì Lời Ngài - Lời Đức Chúa Trời, Kinh Thánh. Lời này là chắc chắn, có thẩm quyền, không thể sai lầm; Lời ấy là ngọn đèn cho chân con và ánh sáng cho đường lối con. Con cầu nguyện, Chúa ôi, cho tất cả những ai bắt gặp được sứ điệp này, rằng Ngài sẽ khiến chúng con trở thành những người yêu mến Lời Ngài. Bởi ân điển xin thêm sức để con có thể đặt để Lời Ngài ở một vị trí xứng đáng trong đời sống của con để con thực sự là môn đồ của Chúa Giê-xu.

Giới Thiệu Về Tác Giả

Derek Prince (1915 - 2003) sinh ra ở Ấn Độ, cha mẹ ông là người Anh. Là một học giả tiếng Hy-Lạp và tiếng La-tinh tại trường Đại học Eton và Cambridge, nước Anh, ông cũng nhận được Học Bổng để học về Triết học Cổ đại và Hiện đại tại trường King's College. Ông cũng nghiên cứu một số ngôn ngữ hiện đại, bao gồm tiếng Hê-bơ-rơ và A-ra-mít, tại Đại học Cambridge và Đại học Hebrew ở Giê-ru-sa-lem.

Khi phục vụ trong quân đội Anh trong Thế Chiến II, ông bắt đầu học Kinh Thánh và kinh nghiệm cuộc gặp gỡ đổi đời với Chúa Giê-xu Christ. Trong cuộc gặp gỡ này, ông đã đưa ra hai kết luận: Thứ nhất, Chúa Giê-xu Christ là Đấng sống; Thứ hai, Kinh Thánh là một cuốn sách chân thật, phù hợp, không bao giờ lỗi thời. Những kết luận này đã làm thay đổi cả cuộc đời của ông, và sau đó ông đã tận hiến đời mình cho việc nghiên cứu và giảng dạy Kinh Thánh.

Ân tứ chính của Derek là giải thích Kinh thánh và giảng dạy một cách rõ ràng và đơn giản để giúp xây dựng nền tảng đức tin cho hàng triệu người. Cách tiếp cận phi hệ phái, phi tôn giáo của ông đã làm cho sự dạy dỗ của ông phù hợp và hữu ích cho mọi người từ mọi nguồn gốc chủng tộc và tôn giáo.

Ông là tác giả của hơn 50 cuốn sách, 600 audio và 100 bài dạy qua video, trong đó nhiều sự dạy dỗ của ông đã được dịch và xuất bản qua hơn 100 ngôn ngữ khác nhau. Đài phát thanh hàng ngày của ông được dịch sang tiếng Ả-Rập, Trung Hoa (Hạ Môn, Quảng

Đông, Quan Thoại, Thượng Hải, Sán Đầu), Croatia, Đức, Malagasy, Mông Cổ, Nga, Samoan, Tây Ban Nha, Bahasa Indonesia và Tongan. Chương trình phát thanh của ông tiếp tục vươn đến nhiều người trên khắp thế giới.

Chức vụ Derek Prince tiếp tục sứ vụ tiếp cận với các tín hữu ở hơn 140 quốc gia với sự dạy dỗ của Derek, hoàn thành sự ủy thác là tiếp tục “cho đến khi Chúa Giê-xu tái lâm.” Điều này được thực hiện qua việc tiếp cận rộng rãi hơn của 30 văn phòng Derek Prince trên toàn thế giới, bao gồm công tác chính yếu ở Úc Châu, Ca-na-đa, Trung Quốc, Pháp, Đức, Hà Lan, New Zealand, Na Uy, Nga, Nam Phi, Thụy Sĩ, Anh Quốc, Hoa Kỳ. Để biết thông tin hiện tại về các địa điểm này và các địa điểm khác trên toàn thế giới, hãy truy cập www.derekprince.com

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: <https://vi.dpmvietnam.org/> và <https://en.dpmvietnam.org/> hoặc quét mã QR

XÂY TRÊN VÀNG ĐÁ

Tác giả: Derek Prince

Dịch giả: David Tô

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội

ĐT: (024) 37822845 - Fax: (024) 37822841

Email: nhaxuatbantongjiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc - Tổng biên tập

Nguyễn Công Oánh

Biên Tập: Nguyễn Thị Hà

Biên Tập kỹ thuật: Tô Ngọc Phục Sinh

Trình bày - Sửa bản in: Tô Ngọc Hoàng Bích

Đơn vị liên kết: Bà Trần Thị Ngọc Thi

Địa chỉ: Công ty TNHH DV-TM-SX-In Thiên

Ngôn, 134/8 Hoàng Hoa Thám, Phường 12,

quận Tân Bình, thành phố Hồ Chí Minh.

In 3.000 bản, khổ 12 x 20 (cm)

In tại: Cty TNHH DV-TM-SX-IN Thiên Ngôn, 134/8

Hoàng Hoa Thám, Phường 12, quận Tân Bình,

thành phố Hồ Chí Minh.

Số ĐKXB: 19 - 2019/CXBIPH/30-02/TG

Mã ISBN: 978-604-61-6068-7

QĐXB: 20/QĐ-NXBTG ngày 17 tháng 1 năm 2019

In xong và nộp lưu chiểu quý I năm 2019